

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem udom za celo leto 2 gl. 50 kr., za pol leta 1 gl. 30 kr., za četrlet 65 kr. — Naročnina se pošilja upravitelstvu v tiskarni sv. Cirila, koroška ulica št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisni se ne vračajo, nopoljani listi se ne sprejemajo. Za oglasila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 3 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Matura na mariborski gimnaziji.

Z veliko radovednostjo smo pričakovali izida tukajšnje gimnazijske mature. Letos so namreč prvič prišli k maturi učenci slovenskih paralelk. Kako se bodo vedli pri maturi? Jo bodo sploh prestali? Kakšni bodo v primeri s svojimi nemškimi tovariši? To so bila težavna, pomenljiva vprašanja, ako se rešijo za nas ugodno, smemo biti ponosni na svojo učečo se mladež.

In glejte, hvala Bogu! Več, kakor smo upali, več smo dosegli; letošnja matura je prekosila vse naše nade. Številke naj govoré: K maturi se je oglasilo vseh 41 učencev osmega razreda, 32 Slovencev in 9 Nemcev. Skušnjo je prestalo 38 učencev, 3 morajo čez dva meseca vsak iz jednega predmeta skušnjo ponoviti, »dvojke« pa ni dobil nobeden. Med onimi 38 jih je 14, ki so maturo dovršili z odliko, torej več, kakor ena tretjina samih odlikašev, in med odlikaši je 12 Slovencev, in 2 Nemca, torej Slovencev i tukaj v primeri zdatno več.

To je uspeh, laskav, velečasten, diven, da si lepšega želeti ne moremo. Za nas je neizmernega pomena. Pridite, vi zagrizeni nasprotniki, ki hočete slovenski mladini zabraniti slovenski poduk, in učite se iz navedenih števil! Kaj vam vse povejo! Ali vam ne kličejo gromovito na uho: Slovenska mladež je velenadarjena! Kdo se bo torej še upal, z onim razupitim hinavcem in obrekovalcem imenovati nas — eine minderwertige Nation?!

Dalje. Ni iz števil jasno razvidno, kako visoko lahko naša mladina dospe, ako se ji znanstvena modrost vsaj deloma v mili materinščini deli, in vsaj začetkoma, pozneje itak lahko tekmuje s komur si bodi. Vnebovpijočo krivico nam torej delajo oni, ki naše narodne šole ovirajo; znamenje krutega barbarizma je torej ona neznatna večina državnega zbora, ki je s svojim neopravičljivim glasovanjem zatrla slovensko gimnazijo v Celju. Naši nasprotniki utegnejo biti bogati in veliki, a pravični in človekoljubni in vneti za vesoljni napredek niso, svetovna zgodovina jih mora imenovati krvoločne Herodeže na polju omike.

Čuden slučaj je nanesel, da se je naša matura ravno oni dan končala, ko je došla z Dunaja neverjetna vest, da koncem avgusta preneha slovenska gimnazija v Celju. Domoljubno sreče mora zajokati, ko vidi tu tako sijajen uspeh — a tam pa peklensko zavist in nečuvstvo brezobzirnost, ki nam hoče onemogočiti napredek na podlagi slovenskega jezika. Osveta ne izostane. Z nesmrtnim Homerjem rečemo: Essetai hēmar... Prišel bo dan, dan osvete nad našimi nasprotniki.

Sicer pa naj ne kalijo taka premišljevanja našega veselja nad toli izbornim izidom gimnazijske mature v

Mariboru. Oziraje se na njo pač lahko rečemo: Naša mladina je naš up in naš ponos. Več, kakor 100 govorov v državnem zboru v našo obrambo, koristili so nam naši vrli dijaki, ki so dali tako dražestno blesteti slovenski um pri težavnem izpitu. Daj Bog, da bi takih odličnih dijakov še mnogo izgojile naše šole. Zato pa, draga mladina, bodi marljiva, bodi vstrajna, uči se v potu svojega obraza, da boš sijajno prekosila vse svoje tekmece! Vi stariši, odgojitelji in učitelji, Vi pa vodite z neumorno vnemo slovensko mladež na potu blažene omike in vsestranskega, toda le pravega napredka.

A Vi, vrli, odlični maturanti mariborski! Vam pa bodi izrečena tisočera hvala, da ste tako lepo povzdignili narodno čast! Bog Vas i nadalje blagoslovi in z vso srečo spremljaj po raznoličnih potih Vašega življenja! Bodite čast vsakemu stanu, glejte, da bode naš narodni razvoj z Vami dobil toliko nerazrušljivih stebrov, kolikor Vas je po številu. Delujte z vsemi dušnimi silami, kojih kreposti odslej poznamo, za blagor, čast in slavo premilega naroda,

Da bomo narod poštenjakov,
Da bomo narod vrlih mož!

Nemški „volkstag“ — slovenski protishod!

Iz Celovca, dne 19. julija.

Dne 11. julija smo imeli v Celovcu velik dirindaj. Zbrali so se naši koroški, pa tudi drugi liberalni in nacionalni Nemci, med njimi mnogi državni in deželni poslanci. Štajarcev kajpak tudi ni manjkalo. Prišli so veliki in mali Vaši nemški bogovi, od celjskega Pommerja do graškega Hohenburgerja in Hofmanna, od šentpeterskega Lenko-ta do Vašega ljubega mariborskega Franceljna Girstmajerja in Kokošineka itd.

Kaj so hoteli? Ropotati zoper Slovane, vlado, jezikovne naredbe, kratkomalo zoper vse, kar ni pristojeno po volji in trmoglavnosti teh ljudij. Ne godi se jim v širni Avstriji prav nobena krivica; povsod uživajo svoje pravice v polni meri, da, še več, kakor drugi narodi. Ali ker drugih ne morejo tlačiti, ker tudi drugi poleg njih zahtevajo skromne svoje pravice, zato kričé, hujskajo ljudstvo, delajo obstrukcijo. Kako s tem, v mnogem oziru čisto smešnem postopanjem škodujejo ljudstvu v gospodarskem oziru, o tem modro molčijo in rajši slepijo ljudi s praznimi frazami in lepodonečimi besedami.

Prav nič novega niso povedali mnogi govorniki na onem shodu. Mlatili so že znano prazno slamo. „Zatiranje nemštva“, in slične povsem neopravičene fraze so ponavljali razni govorniki-poslanci, kakor so nastopali po vrsti: Dobernik, dr. Metnic, Hohenburger, Sylvester,